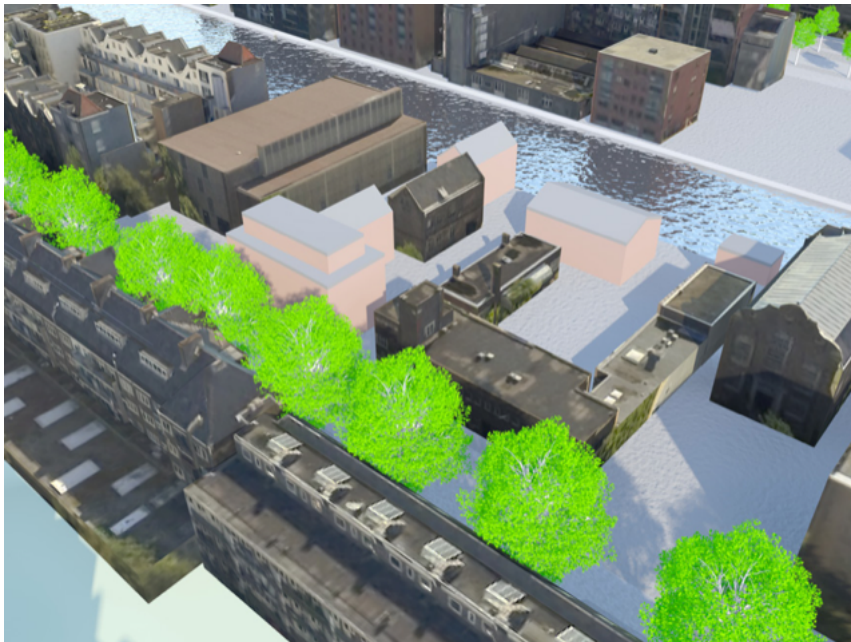

EEN BETER PLAN

Voordat de gemeente het terrein aan de Nieuwe Uilenburgerstraat te koop aanbiedt stelt ze een Stedenbouwkundig Programma van Eisen (SPvE) op. Hierin wordt vastgelegd waar de bouwer en de architect zich aan te houden hebben. Bijvoorbeeld welk deel van de bestaande bebouwing als monument behouden moet blijven. En op welke plaats nieuwbouw mag komen en hoe hoog die mag worden.

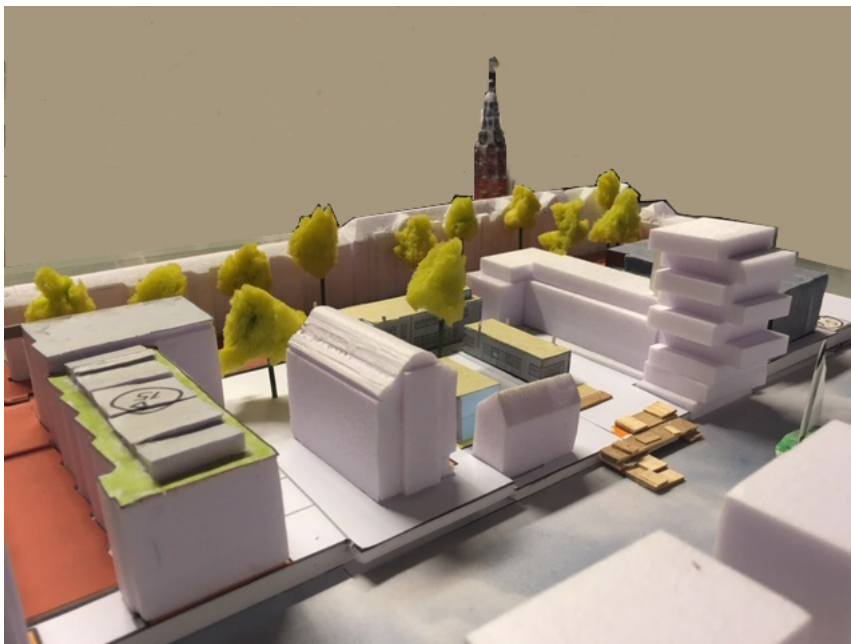
Stedenbouwkundig Programma van Eisen 2017

Het concept SPvE uit 2017 was nogal ongelukkig. Volgens dit programma zou de onderwijzerswoning van de voormalige Joodse bewaarschool op de huidige plek blijven staan, waardoor de nieuwbouw verdeeld moet worden over vijf versnipperde stukken grond. De bijgaande foto maakt dit duidelijk. De donkere, gefotografeerde gebouwen tussen de synagoge en het rechthoekige gebouw van Liander zijn de monumenten die behouden moeten worden. De nieuwbouw is in lichtere tinten ingekleurd. Het grootste blok zou aan de straat komen, het kleinste – met twee kleine woningen – past nog net in de Zuidelijke punt van het terrein aan het water. Op deze manier kunnen er 22 kleine ouderenwoningen komen.

Plannen van de werkgroep “Gebouw, Energie en Omgeving” (GEO)

Onder invloed van de Vereniging werkt de gemeente aan een update van het SPvE uit 2017. Om te voorkomen dat de ruimtelijke indeling van het terrein opnieuw onwrikbaar wordt vastgelegd, wil de werkgroep GEO met de gemeente in gesprek. Er is een beter plan nodig en mogelijk. De ideeën van de werkgroep zijn verwerkt in de maquette op de bijgaande foto. Volgens dit plan is het mogelijk om ruim twee keer zoveel woningen te bouwen.

De werkgroep wil graag dat de gemeente ruimte biedt voor de volgende wijzigingen:

1. De onderwijzerswoning wordt verplaatst naar de Zuidelijke punt aan het water en past daar goed bij de synagoge en het Amsterdamse Schoolmonument. Hierdoor kan alle nieuwbouw worden gerealiseerd in een complex dat vanaf de straat doorloopt tot aan de Uilenburgergracht. Er ontstaat op die manier ook een samenhangend en “omarmd” binnenterrein – de hof – met een open plaats aan het water en een enigszins besloten deel tussen de lage gebouwen.
2. Uitgangspunt voor het woonblok is dat de bebouwing aan de straat relatief laag blijft en past bij de straat en het monument, terwijl er aan het water een beeldbepalende toren komt. Een toren ook die zich met veel groen gaat onderscheiden van de nogal saaie flatgebouwen aan de overkant van de gracht. Voor de maquette is uitgegaan van een hoekgebouw met 8 bouwlagen. Een bouwlaag meer of minder scheelt 3 kleine woningen.
3. In 2017 bepaalde de gemeente dat op twee “zichtlijnen” niet mag worden gebouwd. Een zichtlijn gaat vanaf de “poort” naar de gracht en de andere gaat tussen de vleugels van het monument naar de gracht. Beide bieden uitzicht op het massieve front van flats aan de overkant en nodigen niet uit om ze ook als looplijn te gebruiken: er valt ook niets te beleven. In het plan van de werkgroep komen de zichtlijnen samen op de open plaats en de gracht bij de flankerende groene toren. De inrichting van die plek wordt uitnodigend gemaakt. Gedacht wordt aan een steiger, niet om bootjes aan te laten leggen, maar om een uitkijkpunt te hebben voor een interessantere zichtlijn, namelijk over de lengte van de gracht. Er kan daar ook een trapje voor zwemmers worden gemaakt. Uitzicht in de lengterichting van de gracht is er ook vanaf de balkons aan de waterkant die over de kade heen steken. Een vraag is of het hoekgebouw voor een deel in/boven het water kan worden gebouwd.
4. Vroeger bestond een deel van de kade uit een helling. Daarom is in de werkgroep met de gedachte gespeeld om dit element te laten terugkeren in de inrichting van het binnenterrein. Voor de maquette is uitgegaan van een lichte helling die over de hele breedte van het terrein vanaf de straat afloopt naar een verlaagde kade. Ook wordt gedacht aan het aanleggen van een zachte oever of een groen talud.